

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

A kiadóhivatalban átvéve:
 Egész évre... 18 kor.
 Negyedévre... 4
 Helyben házhoz hordva:
 Egész évre... 20 kor.
 Negyedévre... 5
 Vidékre postán szállítva:
 Egész évre... 24 kor.
 Negyedévre... 6

TISZÁNTUL

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik minden nap a hetű és
 ünnep utáni napok kivételével.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Nagyvárad, Apáczai-utca 3.

A szerkesztőség kéziratok visszaküldésére
 vagy megőrzésére nem vállal kötelet.

Előfizetők és hirdetősek a
 kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 8 fillér.

NAGYVÁRAD, január 22.

Erzsike — Erzsébet.

Csak úgy hívtuk eddig becézgetve, hogy Erzsike; s értettük alatta ő királyi fenségét, Erzsébet császári hercegnőt, magyar és cseh királyi hercegnőt, ausztriai főhercegnőt, Rudolf trónörökös leányát, a magyar Lónyay gróf mostoha leányát. Az egész nemzet leányának tekintette, a ki hivatva volt már nevével is fenntartani az Erzsébet név varázsát a magyar nemzet előtt. És szinte félve gondoltunk arra, hogy megtanul nemcsak a mi édesen csevegő magyar nyelvünkön beszélni, hanem a szív nyelvén is érteni fog, hogy lesz valaki, a kivel ezen a titkos, csak kettő által értett nyelven fog beszélni s a mi Erzsikénkiből Erzsébet lesz, a mi büszkeségünk egy férfi boldogságává válik.

Pedig ez az Erzsikék sorsa.

Nem is panaszkodik az országban e miatt senki; a szerelem nyelvét hamarabb megtanuljuk, mint az egyszeregyet, pedig bizony a szívek számadása a legnehezebb a világon; hogy lehet kettőből egy?

Erzsike kir. hercegnő már tudja; a mai esküvőn áldást is ad az egyház erre az egységre. Hanem mikor örömmel oda-sietünk »a mi kis lányunkhoz«, hogy boldogságot kívánjunk az új élethez, lehetetlen el nem nyomnunk egy sóhajt.

Miért hívják a völegényt éppen Windischgrätznek!

Nem kellemes név ez előttünk. Windischgrätznek hívták azt a gögös katonát is, a ki 1849. január elején győzelmesen vonult be Budára s a királyi asztalra csapva a sapkáját, kimondta a szabadságharczra, hogy: »Finita la commedia!« Windischgrätz volt az, a ki az első magyar miniszterelnöknek azt mondta, hogy lázadókkal nem alkuszik! Windischgrätz volt az, a ki az első magyar miniszterelnököt minden népjog, törvény és hadi szokás ellenére elfogatta és Windischgrätz volt az, a ki végre is a mesebeli óriás hét mérföldes csizmaival lépegetett ki az országból Görgy Arthur honvédei elől. Nem lehet ez a név kellemes előttünk.

Igaz, hogy azóta nagyot változtak az idők. A völegény Windischgrätz ma az osztrák-magyar hadseregnek tagja, a mely hadseregbe egyre jobban vonul be a magyar elem. Ez a hadsereg ma a magyar államnak is oszlopa, ez a hadsereg ma magyarosít is és pedig legalább annyi sikerrel, mint a közművelődési egyesületek együttvéve. Ha még nem vonult be eléggé hódítóan a magyar elem, ennek a magunk tartózkodása az oka. A völegény Windischgrätz is némileg lehetne magunkénak számítani...

Csak a multak emlékei ne kísérténe- nek egyre!

Ilyenkor látszik, mennyi még a pótolni valónk. Ime, a királyi családunk egyre jobban kezd az alattvalókkal család- összeköttetésbe lépni (ugy, a hogy ez Angliában van) s ez az összeköttetés nem Magyarországhoz, hanem az osztrák főnemességhez hozza őket közelebb. De

hogyan is reméljük mi az összeköttetést a Habsburgok és a magyar főnemesség közt, mikor ugyszólván alig találkoznak magyar földön? Nincs udvartartásunk, nincs magyar udvari élet, nincs is nálunk otthon az uralkodó család. A magyar fő- urak a királyi családdal csak Bécsben találkoznak s ott az osztrák van otthon. Már pedig a szívek kölcsönös meg- értéséhez az otthon boldogsága első sor- ban szükséges.

Mindezek eszünkbe jutnak a mai es- küvő alkalmából — de igyekszünk ha- mar kiverni a fejünkéből. Hiszen öröm- nap volna ma, férjhez megy »a mi kis leányunk«, Erzsike.

A renunziációban nem mondott le ő a magyarságáról, csak a trónra való igényeiről. Magyar volt eddig, meg fogja tartani magyarságát ezentul is. Sőt a házasságnak meglesz talán az a követ- kezménye, hogy közelebb hozza hozzánk a Windischgrätz név viselőjét s talán az irányunkban oly ellenséges és — sajnos — oly befolyásos osztrák főnemesség is engedni fog elfogultságából.

Akkor áldás lesz a ma kötendő fri- gyen, Erzsike kir. hercegasszony méltóan fogja viselni nagyanyja nevét s a magyarok Erzsikéjéből lesz: magyarországi Erzsébet, kinek nevét megőrzi a törté- nelem.

—7.

Erzsébet királyi hercegnő renunziációja.

Bécs, január 22. Ma délben volt Erzsébet Mária kir. hercegnő ünnepies renunziációja Windischgrätz Ottó her-

A „TISZÁNTUL“ TÁRCZAJA.

Egy barátnál.

Guy de Maupassant hagyatékából.

Patissot csaknem egész héten át mesélt az ő utazásáról. Egész elragadtatással, hév- vel, poetikus lélekkel írta le azokat a helyeket, a hol megfordult. Csak valami Boivin nevezetű öreg urról beszélt némi tartózkodással, bizonyos kimért hidegséggel. Ez az öreg ur a város szélén lakott, a hol egy kis kertje volt, a mit gonddal ápolt.

Azt beszélték róla, hogy igen megelégedett és tökéletesen boldog.

Boivin atya, hogy a köztük keletkezett ismeretséget megerősítse, Patissot meghívta magához a kis colombe-i házába.

Patissot már reggel nyolcz órakor elindult s csak hosszas keresés után, egy barátságatlan, szűk, piszkos mellékutczában talált Boivin házára. Kettős lakattal volt bezárva az ajtó. Hosszas csengetés után végre kinyitott és Patissot szemben találta magát egy nőszeméllyel, kinek mellén át egy piszkos ruha volt kötve, szoknyája rongyokban lógott le csipője körül és hajába virág volt tűzve. Haragos arccal nézte a látogatót. Kis, szürkés szeművel fürkészőleg tekintett végig rajta.

Aztán pillanatnyi csend után megszólalt:

— Kit keres, uram?

— M. Boivin urat.
 — Itthon van. Mit akar vele?
 Patissot zavarban volt. Hebegve mondá:
 — De k rem, ő vár engem.
 Egy darabig még vadul nézett Patissotra, aztán felkiáltott:

— Ah, ön az, a ki nálunk ebédel?!
 Patissot egy »félőke« igent mondott. Ekkor mindketten megindultak a ház felé. Az asszony kissé előre sietett és erős, kellemetlen hangon kiáltá:

— Boivin, itt az embered!
 A kis Boivin atya botorkálva jött elő a pítvar felől, látszott rajta, hogy örül Patissot jöttének.

Fehér csikos, kávépöcsétes nadrág volt rajta...

Miután megszorította Patissot kezét, kar- jába kapaszkodott a vonszolta a kapuval szem- közti irányba. A kertbe vezette. Ezt a helyet Boivin kerinek nevezte. Pedig az egész alig volt nagyobb egy nagyobb szerű zsebkezdőnél. A végén egy kis, sáros csatorna volt. Oldalt magas házak emelkedtek, egész kis ketreczhez hasonlított. A napsugár naponként alig tévedt be két-három órára. Bezeda, szegfű és néhány rózsza volt az egész disze a kertnek. Ezek is csak tengődtek, mert a kert inkább fűtött kemenczéhez hasonlított.

— Nincsenek fáim, mondá Boivin, de a szomszédos falak elég árnyékot vetnek. Olyan árnyékom van, akárcsak erdőben volnék.

— Majd Patissot kabátja egy gombját megfogva, egész negédesen társalogni kez- dett vele.

— Ugyan, uram, egy szivességre kér- ném. Tegye meg! Láttá azt az asszonyt? Oh milyen kellemetlen és tunya. De majd csak az ebédnél lesz része benn. Képzelve el, még azt is megtiltja, hogy kimenjek a városba. Kopott, ugyszólván rongyos ruhát ad rám, csak- hogy el ne mehessek. Egészében elszigetelt a várostól. Ma azonban nagy dolgot vittem kereszt- tül. Azt, hogy mi együtt fogunk ebédelni. Érti?! Ez nagy dolog. De már azt nem engedte meg, hogy a virágaimat megöntözzem. Fél, hogy be- szennyezem a nadrágomat s akkor volna hadd el hadd. Uram, én önre számítok. Érti? Ugy-e megteszi...

Mit tehetett Patissot, beleegyezett. Le- vetette a kabátját, feltúrta az ingujját és egész erőből neki látott a munkához. Ugy fújt, nyö- szörgött, hokigye, hiszen nem volt ilyen munká- hoz szokva. Tíz perczig tartott, míg a kannát megtöltötte a rángató kutnál. Patissot egészen átázott. Boivin atya elől lépegetett és ugy muto- gatta, mit öntözzön...

— Ide erre a virágra... még egy keveset... Elég! Erre a másikra...

De a kanna lyukas volt, úgy hogy Patissot lábai több vizet kaptak, mint a virágok. Nad- rágja alul csupa sár lett. Vagy huszszor töl- tötötte meg az öntözőt és a mikor félbe akarta hagyni, Boivin atya könyörögve fogta meg a

czeggel való egybekelése alkalmából. Az ünnepies aktus a király, a nagykoru kir. hercegek, a legfőbb udvari méltóságok, a titkos tanácsosok, Gruscha biboros herczegérek, a közös miniszterek, az osztrák miniszterek és Fejérváry, Wlassics, Plósz, Hegedüs és Cseh magyar miniszterek jelenlétében ment végbe. A király beszédet intézett a megjelent méltóságokhoz és felszólította őket, hogy legyenek tanúi az ünnepies aktusnak. Azután Goluchowszki külügyminiszter felolvasta a lemondó okiratot, mire Gruscha biboros odanyújtotta a kir. herczegnőnek az evangéliumot. A kir. herczegnő jobbkezének két ujját rátette az evangéliumra, elolvasta az esküformát és annak kapcsán letette az esküt. Azután aláírta a lemondó okiratot. Schultes udvari és miniszteri tanácsos pedig, a ki mint államjegyző szerepelt, rányomta az okira a kir. herczegnő pecsétjét, mire Windischgrätz Alfréd herczeg mint a völegény tanuja szintén aláírta az okiratot és rányomta pecsétjét. A renuncziáción jelen voltak még a magyar országgyűlés két házának elnökei, Csáky Albin gróf és Apponyi Albert gróf, továbbá Apponyi Lajos gróf magyarországi udvarnagy és sok magyar zászlósúr.

Peticzió a Kurián.

A székely-kereszturi kerületben Bedő Albert volt államtitkárt választották képviselővé szabadelvű-párti programmal. Kisebbségben maradt ellenjelöltje, dr. Szakáts Péter, a függetlenségi párt híve volt, a kivel szemben a megválasztott képviselő 67 szótöbbséget kapott. De a mandátumot megtámadta a függetlenségi párt, még pedig azon az alapon, hogy az alkotmányos küzdelem során nemcsak presszióval, de etetés-itatással és vesztegetéssel is dolgoztak a kormánypártiak.

A peticióval tegnap foglalkozott a Kuria I. választási tanácsa Paiss Andor tanácselnök vezetése alatt.

Dr. Halász Frigyes fővárosi ügyvéd volt a

peticionálók képviselője, a törvény 2., 3., 4., 6., 10., 11., 13., 14. és 27. pontjai értelmében kérte a választás érvénytelenítését. Az abszolút érvénytelenségi okok közül csak azokat tartotta fenn, melyeket a 3. § 6. pontja és a 10. § foglalnak magukban. Magának a képviselőnek terhére ugyanis csak az etetés-itatást kérte konstatálni. Ellenben elejtette a fegyveres erő jogtalan használata miatt emelt vádat.

A részletek során felemlítette, hogy mikor Bedő Albert 1901. szeptember 18-án Székely-Kereszturon a programbeszédet tartotta, nagy bankettet rendeztek a jelölt költségén. Ezen báró Kemény Béla és Ugron Zoltán voltak a főrendezők, akiket néhány más megnevezett tanúval együtt kihallgatni kér. Kiemeli, hogy a lakomára szóló meghívók írógépben, a főszolgabírói hivatalban készültek s azoknak egy példányát bemutatja. Ezután a vesztegetések eseteire tért s végül kérte a mandátumot megsemmisíteni s azután az új választás kiírását elrendelni.

A választásvád előterjesztése után a bíróság visszavonult tanácskozássra.

Az ítéletet holnap hirdetik ki.

Franciaország külpolitikája.

A francia képviselőház tegnapi ülésén Delcassé külügyminiszter nagy beszédet mondott, melyben részletesen kifejtette Franciaország külpolitikáját. A miniszter fejtegetéseiből kitűnik, hogy Franciaországnak jelenleg a legirigylendőbb helyzete van az európai kontinensen. Az orosz szövetség nyomatókat és súlyt ad minden cselekedetének, míg az olaszokkal való jó viszony a Közép-tengeren biztosítja neki a fölényt. A külügyminiszter beszédében konstatálhatta, hogy az ország minden hatalommal a lehető legjobb viszonyban van és kilátásba helyezte, hogy Angliával is sikerülni fog a megegyezés a még fenforgó kérdésben. Delcassé önérettel utalt arra, hogy a gyarmatok dolgában a vitás kérdések kiegyenlítették és Afrika északi részében most már szerződéses által vannak a határok megállapítva. Marokkót illetően a miniszter kijelentése nem igen világosak és úgy látszik, hogy e tekintetben még nem sikerült a megegyezés a leginkább érdekelt féllel, Spanyolországgal. A külügyminiszter hangoztatta ugyan, hogy Marok-

kónak függetlennek kell maradnia, de sejtetni engedte, hogy Marokkóban konfliktus esetén Franciaország az oroszlanrészt fogja magának követelni.

Az igazoló bizottság ülése.

A képviselőház állandó igazoló bizottsága tegnap délelőtt 10 órakor Szentiványi Árpád elnöklelte alatt ülést tartott, melyen a Tisza Kálmán és Meszlényi Pál képviselők megbízó leveleit megvizsgálván és rendben találván, e képviselőket a szokásos 30 nap fenntartásával igazolta.

A képviselőház tudvalevőleg a Kuriának azt az ítéletét, a melylyel a Deésen 1901. október 2-án megtartott képviselőválasztás eredményét az 1899: XV. t.-cz. 3. §. hatodik pontja alapján megsemmisítette, az állandó igazoló bizottsághoz tette át annak megvizsgálása végett, vajjon a kerület képviselőküldési jogának felfüggesztése céljából előírt előzetes vizsgálat elrendelendő-e? Az állandó igazoló bizottság ebben a tárgyban határozott, és beható vita után, melyben Vörös László, Münnich Aurél, Kubinyi Géza, Kristóffy József és Belicska Béni előadó vettek részt, egyhangulag a következő határozatot hozta:

Miután a bizottság a Kuria ítéletéből és indokolásából nem látja beigazoltnak azt a tényt, hogy a kérdéses választás folyamán nagymérvű etetés és itatás eszközöltetett, a mennyiben az ítélet és indokolása szerint az összes, 909 leszavazott választók közül csupán 44-ről állítatik, hogy csekély kalácsot és pálinkát fogyasztott a jelölt lakásán (a Kuria ítéletének indokolása szerint azoknak a választóknak ott Teleky Domokos gróf egy kis konyakot illetve pálinkát és kalácsot adott) — a bizottság a vizsgálat elrendelését szükségesnek nem tartja.

TALÁLKOZTATÓ.

Jan. 26. Kath. Kör. közgyűlése.

Jan. 26. Szigligeti-társaság felolvasó ülése a kir. kath. jogakademián.

karjánál és úgy vezette tovább. Pedig Patissot alig szuszogott már.

— Még egy kaunával, még egy keveset acsán elég.

Köszönetül egy teljesen kinyílt rózsát adott Patissotnak. A rózsza szirma, a mint hozzáért, mind lehullott. Csak a szára maradt a kezében. Patissot csupa szerénységből hallgatott. Boivin úgy tett, mintha az egészről semmit se látott volna.

A ház felől egyszerre fölhangzott Boivin asszony hangja:

— Még sem értek a végére? Mikor fejezik már be?

Most mindketten megindultak a házikó felé. Úgy reszketett mind a kettő, mint valami két bűnös.

Ha a kert folytonos árnyékban volt is, annál több verőfény érte a házat. Egész gőzfürdő volt.

A mint a szobába léptek, az asztal már meg volt terítve. Három piszkos, étel-maradékos czintányér volt az asztalon. Maga az asztal piszkos, zsíros, fenyőfa asztal volt. A közepén egy anyag-edény állott, a melyben valamilyen fölmelegített folyadék párolgott. A folyadék fölcsínén rosszul hámozott, piszkos burgonyák uszkáltak.

Leültek és enni kezdtek.

Evés közben Patissot figyelmét egy nagy palack vonta magára, a melyben pirosas fo-

lyadék volt. A mint Boivin észrevette, hogy Patissot milyen mereven nézi azt az edényt, zavarba jött és odaszólt az asszonynak:

— Mondd csak édesem, nem adnál a mai alkalommal tiszta bort?

Az asszony dühösen támadt rá.

— Talán mind a ketten be akarnak csipni? Ohó, ebből nem lesz semmi! Itt kiabálnátok részegen egész nap. Köszönöm az ilyen alkalmat!

Boivin egy szót se felelt rá. Aztán az az asszony egy másik tálcát hozott, amelyen szintén burgonya volt. Egy kis avas szalonna is fektült mellette. Majd ismét kiment és visszatérve, egész csendesén kijelenté:

— Ez az egész ebéd. Ha készen vannak, elmehetnek sétálni.

Boivin megdöbbsent. Félve nyögte:

— De a galamb? A galamb, a mit ma reggel megkoppasztottál?

Erre az asszony kezeit csipőjére tette és ugyancsak hangosan rákezdte:

— Talán nem is elég? Azért, hogy te vendégeket hívsz, nem kell mindent felenni a háznál. Hát én mit egyem majd estére?

Mindketten fölkeltek és az ajtó felé tartottak. A kis Boivin atya menetközben oda sugta Patissotnak:

— Várjon rám egy pillanatig, mindjárt visszatérek, akkor mehetünk.

Azzal a szomszédos szobába ment, hogy más ruhát vegyen magára.

Alig tűnt el az ajtón, Patissot nyomban a következőket hallotta, anélkül, hogy föltek volna:

— Adj kedvesem husz soust.

— Ugyan mit akarsz azzal a husz sousval?

— De kérlek, valami történhetik, mindig jó, ha az embernél pénz van.

Erre az asszony magából egészen kikelve, valósággal ordítani kezdett:

— Nem uram, én nem adhatok önnek semmit sem. Minthogy ez az ember megebédelt nálad, nagy költségbe vertük magunkat. Mondd neki, fizesse meg a mai ebédet.

Boivin atya vonszolta kifelé a verandára. Azonban Patissot meg akarta mutatni, hogy eléggé művelt ember és menet közben a ház asszonya előtt meghajolva, dadogá:

— Asszonyom . . . köszönetemet . . . a legkegyesebb fogadtatásért . . .

— Oh kérem — ön jól tudja, csak a vendéglátásnak tettem eleget. Legyen máskor is szerencsénk . . .

Kölcsonös búcsuzkodás után Boivin és Patissot kiléptek az ajtón.

A Szajna partjára mentek ki. Előttük egy szép, népes sziget terült el. Boivin elragadtatással nézte a folyót, a melynek kanyargós medre és szép virágos és fás partja valósággal elbűvölte.

— Oh csak legalább egy hétig lehetnék ott, uram!

— Ön, Boivin, ott? . . .

— De . . . mint halá-z . . .

A balászfalvi koponya nem Petőfié.

Most már megtörtént a vizsálat is és így kétségtelen, hogy a Petőfi-koponyáról szóló kalandos hír kelő ért kére devalválódott. Nincs kétség benne, hogy a balászfalvi koponya nem Petőfi koponyája.

A balászfalvi konzisztorium két küldötte Chitanu Ambrus és Bonfin Ottokár — mint az »E«-s írja — tegnap reggel Budapestre érkeztek, egy kis fekete bőröndben magukkal hozván a koponyát, melyet Reichenberger esztrák tábori sebész a balászfalvi érseki gimnáziumnak ajándékozott, mint »egy előkelő honvédtiszt« általa levágott fejét.

A két tanár Kéry Gyulával még a délelőtti folyamán felvitte a Pannónia-szállóból a szomszédos embertani intézetbe a kérdéses koponyát, a hol dr. Török Aurél a vizsálatot rögtön fogvatba is vette.

A vizsálat eredményeképp megállapította, hogy a koponya egy teljes szakértelemmel macerált, bonczteremből kikerült koponya, mely Petőfi daguerrotype képével összehasonlítva, kicsiny, az arczképen látható, fölfelé szélesedő erős homlok helyett keskeny, alacsony homlokkal; Petőfi arczához nem illő széles arczcsontokkal.

A mi pedig a leglényegesebb egyéni sajátosságát képezte Petőfié s a koponya azonosságának megállapításánál is lényeges szerepet játszott volna: a kiálló felső bal szemfog, ennek a koponyán nyoma sincsen, ez a koponya minden tekintetben rendes fogazatu emberé volt.

A »Vasárnapi Ujság«-ban közölt rajzokon e szemfog medre tulzottan és helytelenül van feltüntetve s bár a rajzok mint olyanok igen szépek, korántsem adják vissza e koponya formáját és részleteit. A további vizsálatot dr. Török Aurél fölöslegesnek tartotta s köszönettel adta vissza a nagy hírre vergődött koponyát a két balászfalvi tanárnak, a kik azt az intézetből rögtön el is vitték.

A vizsálatnál dr. Török Aurél, asszisztense, a két balászfalvi kiküldött és Kéry Gyula voltak jelen; az érdekes vizsálat maga — melynek folyamán a balászfalvi koponya

az embertani intézet ide vonatkozó érdekes koponyapéldányaival s Petőfi leghitelesebb arczképeivel is összehasonlított — mintegy két órát vett igénybe. Bár a hírneves antropológus nem nyilatkozta ki, hogy a koponya Petőfié lehet-e vagy nem, a vizsálat eredményét a jelenlevőkkel közölte s ebből bizást megállapítottak vehetjük, hogy a balászfalvi koponya nem Petőfié és a Reichenberger-féle kijelentések s azokhoz fűzött egyéb hallottak és látottak minden komolyabb alapot nélkülöznek.

Próba-villanyvilágítás Nagyváradon.

— Verseny a villany és gáz között. —

Nagyvárad város a gázgyárnak felmondta a szerződést s 1903. december végéig gondoskodnia kell bármely világítás berendezéséről, mert ekkor megszűnik a gázgyár funkciója.

Általában a villamos világítást óhajtja Nagyvárad város közönsége, bármit mondanak egyes szakértők; és pedig főleg azért, mert csak az által érhetjük el azt, hogy nemcsak a város belső része, hanem az egész város kiemelkedik abból a végtelen sötétségből, amelyben most van s türehető közvilágítást kap.

A villanyra azt mondják, hogy nem elég fényes. Volt alkalmunk látni a temesvári villamos világítást, amikor megnyitották. Alig ért valamit az a kis, alig 16 gyertya fényű izzólámpa. Es ma már annyira fejlesztették Temesvár villamos világítását, hogy kiállja a versenyt bármelyikkel.

Ha nem játszottunk volna el az időt s nem lennének a 12-ik órában, vagy a város kezében lenne a gázgyár, nem vonakodnánk a villany és gáz közös igénybe vételétől, de azt alig hisszük, hogy jutányos árért a gázgyár a város birtokába juthat. A szerződéses viszonyból pedig, 30 évi tapasztalat és keserű tanulság után nem kérünk.

A városi tanács megbízásából dr. Károly Irén t. tag, Bordé Ferencz városi pénzügyi tanácsos és Busch Dávid v. főmérnök ta-

nulmányuton voltak Szegeden, Pozsonyban, Szombathelyen, Temesvárott stb.

A tanulmányutról tegnap röviden referált a városi tanácsnak Bordé Ferencz tanácsnok. A tanulmányutról a végleges és terjedelmes memorandumot később a szakbizottság útján hozzák a tanács elé. Megállapodásukhoz képest azonban javasolják a szakértők, hogy próba villamos világítást rendezzen be Szilágyi Dzsö-utcán 16 gyertyafényű izzó lámpákkal Borz-utcán pedig egy rövidke vonalon, hol most Auer van, 32 gyertyafényű lámpákat, azonkívül a próbaterület két pontján 2 ivlámpát állítsanak fel. A berendezés kevés és a színházi világító berendezés eléz áramot szolgáltatna.

Ezután azon nézetének ad kifejezést, hogy a tapasztaltak szerint a villany nem veheti fel a gázzal a versenyt, még Nagyváradon sem, pedig a mi gázvilágításunk, bár szerződésszerű, de a legsilányabb minden város gázvilágítása között. Egyes helyeken új Auer-égők vannak, így Szegeden, Szombathelyen, Aradon s a világítás még 100 méterre is bámulatosan fényes. A próbavilágításra azért van szükség, hogy a közönség lássa, melyik a jobb s melyet akar a közvilágításnál alkalmazni. Hatalmazzák fel a városi mérnöki hivatalt, hogy a megjelölt utcákon a próbavilágítás berendezését készítsse el.

Ragány János nem tartja ilyen közönséges dolognak az ügyet. Berendezésről van szó s így a közgyűléshez kell előterjeszteni.

Rimler Károly a nagyváradai gázgyárra megjegyzi, hogy a szerződésben kikötött feltételeknek megfelel. — A próbavilágítást helyesli, de ivlámpák nélkül.

Gerő Armin komikusnak tartja, hogy Nagyvárad közönségének a villanyvilágítást be akarják mutatni. Erre nincs szükség. Ha azonban a szakbizottság tanulhat a próbából, a maguk részére készíttessék el.

A városi tanács felkérte végül a tanulmányutban résztvetteket, hogy a tapasztalataikról szóló elaboratumot mielőbb készítsék el.

UJDONSÁGOK.

- Febr. 2. Kath. Szabad Liceum matinéja a főgimnázium disztermében d. e. 11 órakor.
- Febr. 13. Kath. Szabad Liceum böjti estélye a főgimnázium disztermében este 6 órakor.
- Febr. 27. Kath. Szabad Liceum böjti estélye a főgimnázium disztermében este 6 órakor.
- Márcz. 13. Kath. Szabad Liceum böjti estélye a főgimnázium disztermében este 6 órakor.
- Márcz. 16. Kath. Szabad Liceum matinéja a főgimnázium disztermében d. e. 11 órakor.
- Apr. 6. Kath. Szabad Liceum matinéja a főgimnázium disztermében d. e. 11 órakor.
- Apr. 19. Kath. Szabad Liceum zárünnepélye.

* Tisztviselők ismerkedése, A nagyváradai tisztviselők Otthona, mely fényes reményekkel előkelő rétegben kezdi meg magasztos működését, tegnap este tette meg az első lépést, megtartván az ismerkedési estélyt a »Zöldfa«-szálloda nagytermében. Szertelen jókedv, barátságos hangulat jellemezte az estélyt, melyen rangkülönbség nélküli hivatalnokokat láttunk, kik barátok és testvérek gyanánt üdvözölték egymást. Jelen voltak mintegy kétszázan városunk előkelő hivatalnokai valamennyiféle, kik fesztelenül danolták a *Bura testvérek* zenéjének hangjainál a vig és szomorú magyar nótákat. A jókedv a hajnali órákban ért véget s ma reggel már serény buzgalommal, de kecsgetőbb reményekkel fogtak teendőikhez

Patissot egy darabig ép úgy reszketett, mint a mikor először látta azt az asszonyt, a ki lelkinyugalmát megzavarta.

— Ah! . . . ő a halász, Boivin uram?

— Igen, ha halász lehetnék! — A halászat szenvedélyem.

Patissot mély érdeklődéssel kezdett kérdezősködni a halászatról, mire Boivin sorra kezdte nevezni, minő halak vannak ott a víz mélyén . . . Patissot szinte látta képzeletében . . . Boivin felsorolta, hogy minő horog kell ennek, vagy amannak, a halmak fogására, aztán minő csalétek kell, melyik a legjobb hely a halfogásra és milyen a legalkalmasabb idő.

És Patissot már úgy érezte, ő maga jobb halász, mint Boivin. Aztán megállapodtak, hogy jövő vasárnap ismét kijönnek és Boivin megtanítja Patissot a halászatra.

Majd egy kisebbszerű, sötét korcsmához értek, a hová a matrózok szoktak járogatni, no meg a környékbeli mulatózók. Elhatározták, hogy betérnek vacsorára.

Beléptek és leültek az egyik asztalhoz. A második üveg bor után, Patissot kezdte érteni, miért adott Boivin asszony csak olyan gyöngé bort a férjének: s kis ember egészen elvesztette a fejét; kurjongatott, majd felkelt, ide-oda tártorgott, aztán két részeg emberrel civakodni kezdett. Ezek jól elverték. Patissot csak a rendőrség közbejöttével tudta kiszabadítani őt. A fekete kávéval Boivin újból bort akart rendelni, bár oly ittas volt, hogy alig tudott a

lábára állani. Patissotnak ugyancsak nagy munkájába került, hogy ezt megtudta akadályozni. Hazafelé Patissot Boivint a hóna alá fogta és úgy cipelte.

A sötét éjszakában botorkáltak és a réten keresztül az ösvényt elvesztették. Jó sokáig ide-oda bolyongtak. Egyszerre egy karó-erdő között találták magukat. Egy szőlő volt. Keresztül-kasul járták, a nélkül, hogy utra találtak volna. Végül a kis Boivin atya dühösen egy botot tört össze, amely az arczát össze-vissza sértette, aztán a földre vetette magát és torkaszakadtából kezdte kiáltani: »jaj végem van«. Vad hörgés volt ez. Patissot meg egymásután négyser hallatta:

— Halá, van-e valaki itt?!

Egy paraszt ember meghallotta a kiáltásokat és segítségükre sietett. Kivezette őket az utra.

Minél jobban közeledtek Boivin háza felé, annál jobban remegett Patissot. Végre a kapu elé értek, a mely erős csevegésre nagy zajjal nyilott meg előttük. Boivin asszony, akárcsak egy foria, úgy jelent meg az ajtóban, kezében egy gyertyával. A mint meglátta a férjét, Patissot felé fordul szitkozódva:

— Csöcselék, tudtam, hogy berugni mentek. A szegény embert bolond félelem szállta meg. Elengedte barátját, aki tompa zuhanással esett le a sáros kövezetre s aztán mint az őrtült száguldott el hazafelé.

* **Bubics püspök ajándéka.** *Bubics* Zsigmond, a kassaiak érdemes püspöke a napokban megtekintette a főváros könyvtárát és ebből az alkalomból nagybecsű ajándékokat adott a **főváros múzeumának**. Odaajándékozta **Aeneas Viconak** egy Budát és Pestet ábrázoló metszetét 1542-ből, a legritkábbak és legbecesebbek egyike; odaajándékozta **Fontana János** híres képét Budáról s 1686-iki ostromáról, melyet **Caprera** tábornoknak ajánlott; ez Budának abból a korból legjobb és legpontosabb, egyszersmind legnagyobb méretű képe, amennyiben szélessége másfél, magassága majdnem egy méter. A harmadik ajándék egy ritkaság számba menő kard, mely mint rendkívül hosszúságából, pengéjének finomságából, markolatának kidolgozásából következtethetjük, valamely előkelő lovastiszté lehetett s századokon át pihent a Duna mélyében, míg végre a mederkötő munkálatok alkalmával a Szent Gellért-hegy tájékán került ismét napfényre.

* **Felebbezés a fenékgát ellen.** A vízvezetési telep üzemképességének biztosítása céljából Nagyváradi városa öt fenékgátat építtetett a Körös mederben. — **Knapp** Sándor parttulajdonos az építés ellen felebbezéssel élt. A fenékgátak már készen is vannak. A kulturmérnöki hivatal előterjesztést tett a városhoz, amelyben kéri a közigazgatási bizottságot, hogy a felebbezést utasítsa el.

* **A margittai mandátum ügyében dr. Flopu György** nagyváradi kir. táblai bíró **jan. 29-én** kezdi meg **Margittán** az ottani járásbíróság helyiségében a vizsgálatot, melyet öt napra tűzött ki, még pedig január 29., 30., 31. és február 1. és 2. napjaira. Összesen **negyvenhét** tanut idézett meg erre az öt napra; de esetleg kihallgatásra kerülnek a felek által előállítható tanúk is. Az idéző végzéseket bírósági végrehajtó útján kézbesítették a Kuria határozatában megnevezett tanúknak. A vizsgálat iránt nemcsak a kerületben, hanem megyeszerte nagy az érdeklődés.

* **A közúti kerekei alatt** címmel közöltük annak idején azt a megrendítő szerencsétlenséget, mely **Eke István** szegény napszámost és most már teljesen árván maradt családját érte. Ezen ügyben **Papolczy** Ferenc rendőrkapitány indította meg a bűnügyi nyomozást, mivel nyilvánvaló dolog volt, hogy a szerencsétlenség a vasúti alkalmazottak kötelességmulasztására vezethető vissza. Most mint a sajtóiroda útján értesülünk, az elgázolás előnyomozata tegnap lett befejezve. Az ügyből 11 egyén hallgatott ki, kik között több szem- és fültanu is szerepel, ki lett hallgatva **Eke István** felesége is, ki szivettépő hangon adta elő, most már még nyomasztóbbá vált helyzetét. Az előnyomozati iratok tegnap a bűnvádi eljárás megindítása céljából a kir. ügyészséghez tétettek át.

* **A mentő intézmény Nagyváradon.** Az elmúlt nyáron a budapesti mentőegyesület egyik igazgató-orvosa három napra terjedő tanfolyamot tartott Nagyváradon az első segélynyújtásról, amelyet főként a városi tűzoltók és rendőrök hallgattak. Ezután csakhamar megindult a mozgalom, hogy a tűzoltó-egyesület kebelében és ezzel kapcsolatban szervezzék a mentő intézményt. Az orsz. vörös kereszt-egyesület késznek nyilatkozott a felszerelések költségeinek fedezésére, s azonkívül a város rendelkezésére is áll ily célra 3000 korona, tehát mi sem áll útjában a humanus és fontos közegészségi intézmény létesítésének, csupán a szervezés munkáját kell foganatosítani. **Mesey** József tűzoltó főparancsnok a szervezeti szabályzatot elkészítette. A városi főorvos már átnevezte a szabályzatot, de hogy minden tekintetben megfelelő legyen az, **Gerő Armin** r. főkapitánynak is kiadta a tanács, hogy tegye meg reá észrevételeit.

* **Az Országos Pázmány-Egyesület római zárandoklata.** Az Országos Pázmány-Egyesület római zárandoklatának végrehajtó bizottsága megállapította a zárandoklat idejét és feltételeit. A zárandoklat, hogy a külföldi zárandoklatok elsei között fejezhesse ki hódolóját XIII. Leo pápa jubileuma alkalmából a Szentatya előtt, márcz. 9-én délután indul Budapestről s 10-én a nappali hajóval megy Fiuméből Anconába. Anconában meghálnak és 11-én reggel indulnak Rómába, ahová délután 3 órakor érkeznek. A római tartózkodás 4 napra van számítva. Visszaindulás 15-én, Fiuméből 26-án. Az utazás kizárólag második osztályon történik. (A hajón I. oszt.) Az utazás összes díjai, ellátás a hajón, a lakás és ellátás Anconában és Rómában, visszajövet ebéd Zágrábban, nemkülönb Rómában a társas felvonuláshoz szükséges költségek díját beleértve, **mindössze 60 forint** lesz. A zárandoklatban **részt vehet az egyesületi tagok mellett minden katolikus író, a katolikus papság és világi értelmiség tagjai, nemkülönb hozzátartozóik.** A zárandoklatot az egyesület elnöke Margalits Ede dr. egyetemi tanár vezetése mellett rendezzi a bizottság, mely a résztvevők minden lehető kényelméről és utbaigazításáról gondoskodik. A jelentkezés február 15-éig eszközlendő, még pedig Margalits Ede dr. elnök címére (Budapest, VII. Kertész-u. 20.) A jelentkezéssel egyidejűleg 10 forint előleg küldendő. A fennmaradó 50 forintot márczius 2-ig kell befizetni, melyért a jegyet postafordulattal küldi a bizottság. A szükséges utasításokat külön-külön kapják meg a jelentkezők.

* **A városatyák számának felemelése.** Dr. **Kurländer** Ede törvényhatósági bizottsági tag tudvalevőleg indítványt nyújtott be Nagyváradi város közgyűléséhez, amelyben kérte, hogy a város megszaporodott népességéhez arányosan s a törvény értelmében a városatyák számát emeljék fel. Szeged város közgyűlése leszavazta **Polczner** Jenő ottani ügyvéd hasonló indítványát. Nagyváradi polgármester-helyettese átkérte Szeged városától az ez ügyre vonatkozó iratok másolatait. Az így felszerelt indítványt Nagyváradi város tanácsa véleményezés végett kiadta a jogügyi szakbizottságnak.

* **A búrok municzió-raktára.** Dél-Afrikából érkezett jelentések szerint a búrok legnagyobb municzió-raktára Transzvál északkeleti részében, Zoutspans-Berg közelében van. A raktáron több mint hatvan ezer puskát, sok municziót és élelmiszert gyűjtöttek össze a búrok. A búr asszonyok egy része földet művel. A búrok ellenállását addig nem fogják megtörni az angolok, míg ezt a raktárt el nem foglalják.

* **Bimbóhullás.** **Kállay** Alajos honvédszázados és neje sulyos csapás érte: egyetlen gyermekük, a család szemefénye, öröme és boldogsága: a kis **Lajoska** kedden délután meghalt. A kedves kis gyermek még két évet sem élt s máris elköltözött a többi angyalokhoz. A bánattól lesújtott szülők a következő jelentésben tudatják gyászukat:

Kállay Alajos m. kir. honvéd százados és neje szül. haraji **Fejér** Helén mély fájdalomtól megtört szívvel tudatják drága és felejtethetetlen gyermekük **Lajoskának** folyó évi január hó 21-én d. u. 1/2 órakor életének 2-ik évében történt gyászos elhunytát. A meghaldogult drága halott maradványai folyó hó 23-án d. u. 3 órakor fognak a róm. kath. szentegyház szeriartása szerint beszenteltetni és a Kőfaragó-utca 888. sz. háztól az olasz-i temetőben örök nyugalomra tétetni. Nagyváradi, 1902. január 21. Áldott legyen emléke!

* **Eltűnt ezüstneműek.** Tegnap éjjel **Lukács** Imre ügyvédjelölt Szigligeti-utcai lakásáról egy kosár ezüst evőeszköz nyomtalanul eltűnt. Az ezüstneműek kézre kerítése iránt, melyek P. E., S. E. és P. A. jelzéssel voltak el látva a rendőrség megtette a szükséges lépéseket. A kár 200 koronára tehető.

* **O Felsőge a technikusoknak.** O Felsőge a folyó évi február hó 4-én Budapesten a királyi József műegyetem segély-alapja javára megtartandó bál bizottságának a segély-alap céljaira legfelső magánpénztárából 200 koronát adományozott.

* **A hűséges szolgálat jutalma.** **Szémán** Sándor urasági kocsist és **Balzár** Ferenc gazdasági kertész hűséges szolgálataik jutalmul elismerő oklevéllel és pénzbeli jutalommal tüntette ki a földművelésügyi miniszter. A kitüntetést és jutalmat szombaton adja át **Gerő** Armin főkapitány, ki az ünnepélyes aktsura a gazdasági egyesület vezetőségét, valamint Szémán gazdáját is meghívta.

* **A katonaság érzékenykedése.** Nagyváradi város mérnöki hivatala a várban levő épületet is megszámozta, amint a városban levő minden laktanyát ellátott számmal. A várparancsnokság azonban ezt megmagyarázhatatlan okokból sérelmesnek találta s a számtáblák levétele iránt átirat a tanácshoz. S az átiratnak meg lett a hatása, mert a tanács utasításához képest a mérnöki hivatal levétette a táblákat. Az egész dolog nagyon külöös, mert a katonai laktanyák állami épületek s csak használatra vannak át-bocsátva a csapatoknak.

* **A ruhás láda titka.** **Petrika** Veron cselédlány, ki a nagypiaczéteri 72. szám alatt szolgál — a fűskamrában elhelyezett záros ládában tartotta ruháit s adandó alkalmakkor, ünnepőjét mindig titkon kereste elő, nehogy avatatlan szemek kifürkészék a láda rejtelmét. Pedig nem volt ott tiltott dolog, csak a cselédlány szorgalommal összerakott keresményéből szerzett ruhaneműt őrizte, mint szemefényét. Azokban a titkolózás feltűnt az udvarban járatos és kíváncsi ismeretlenek s alkalmas időben ugyancsak megdézsmálta a láda tartalmát. **Petrika** Veron tegnap megdöbbenve tapasztalta, hogy ünnepője eltűnt a záros ládából a zárral együtt. Az esetről jelentést tett a rendőrségnek s most keresik a kíváncsi fehérszemélyt.

* **Rejtélyes halál.** Rejtélyes eset tartja izgatottságban Velence fehérmegyei község lakosságát. **Hankóczy** Angela postamesternőt tegnap délelőtt 10 órakor ágyában agyonlőve találták. A házbelieknek ugyanis már kora reggel feltűnt, hogy a postamesternő, a ki rendszert korán kelt, nem mutatkozott. Már 9 óra tájban rosszat sejtve, lakását felnyitották s borzalommal látták, hogy hatalmas vértócsában már élettelenül fekszik ágyában. Az előjáróság nyomban táviratilag értesítette az esetről a székesfejérvári főszolgabírói hivatalt, a honnan a halál-ok megállapítása végett a járásorvos azonnal a helyszínére küldetett.

* **Halál egy koronáért.** Véres eset tartja izgalomban Bajcs község lakosait. Vasárnap este néhány falubeli legény mulatott a községi korcsmában s a mikor már nagy része eltávozott, **Zelei** Ferenc, **Kardos** Miklós, **Várad** Péter és **Ocskó** András leültek kártyázni. A kártyázás eleinte változó szerencsével csendben folyt. Később azonban megváltozott a helyzet és a szerencse **Zelei** felé hajlott, a ki elnyert **Kardostól** egy koronát. **Kardos** ekkor haragjában hamis játékkal vádolta **Zeleit**, a miből veszekedés támadt, miközben **Zelei** arcul ütötte **Kardost**. Erre azután dulakodásra került a dolog és **Kardost** kidobták a korcsmából. A kidobott legény nem akarta a szégyent elviselni, mivel azonban a korcsmába nem mert visszamenni, lesbe állott az utcán. Nemsokára ezután a többi legények is távoztak. Mikor **Zelei** elvált a társaitól, **Kardos** lesből rárohant s egy előre elkészített biciskával összeszurkálta. **Zelei** segélykiáltásaira elfutottak az előbb elvált pajtások, a kik **Zeleit** már haldokolva találták, csak annyit tudott még mondani, hogy **Kardos** a gyilkos. **Zeleit** hazavitték a lakására, hol meghalt, **Kardost** pedig a csendőrség letartóztatta.

SPORT.

Vadászat a Fácánosban.

Előkelő vendégek kedélyes vadászatra gyűltek össze a nagyváradi lat. szert. püspöki uradalom szomszédos Fácánosában és a micskei-pusztán.

A pompás sport-mulatságon részt vettek: Br. Splényi Ödön rendőrtanácsos, dr. Schlauch Géza orvos, Rádl Ödön ügyvéd, b. Horváth Örnagy, Szmazsenka Ernő vasuti felügyelő, dr. Szolcsányi Hugó jogtanár, Oszterlaum Armin kir. erdőfelügyelő, Hraniczky Károly m. árvaszéki elnök, Kiss Elek ügyvéd, K. Nagy Endre p. ü. titkár, dr. Fássy Lajos m. alügyész, dr. Matolay Károly orvos, Cserniczky urad. főtitkár, Jancsó Lajos urad. intéző, Török káptalani erdőmester, dr. Gyöngyössi István m. alügyész, Szilárd József honv. huszár főhadnagy, Ferencsik Ödön urad. főerdész, Hoffmann Henrik urad. főtitkár, Sterba Szabolcs urad. erdőmester, Szolcsányi Béla és Géczy Imre joghallgatók. Terítékre került 96 darab nyul és 6 darab fácán.

SZINHAZ.

HETI MŰSOR.

Csütörtök: Rip-Rip.
Péntek: San-Toy. (Sarkady Adél fellépte.)
Szombat: Az arany ember.
Vasárnap: Ejjel az erdőn.

Milton.

Régi, de hatásos darab, ha a hatásokat a ma már szokatlanul erősen szócsoki dikció jó részt paralizálja is. Jó azonban elővenni akkor, a mikor az igazgatóság ugysem tud mit csinálni a járványszerű primadonna megbetegedésekkel s külön falragaszokon kénytelen tudatni a közönséggel, hogy egy nap éppen három művész beteg.

Egyébként is érdemes Milont előadni, mint a mely Jókainak élvezhetőbb szinpadalkötésai közé tartozik. Jókai fantáziája a szinpadai korlátok közt kissé megszorítva, de eléggé szabadon működik s a darabnak annak idején lehetett nagy hatása is.

A czimszerepben *Peterdy* mutatta be egyikét az ő gondosan kidolgozott, komoly értékű alakításainak. Bora szerepében E. Kovács Mariska mutatott be sok érzést, La y Milton szerepében pedig *Kacziány* Viola kissé sok érzelgét. Szorgalmával, tanulmányával elismerést érdemel *Szarvasi*. A többi szerep Bognár, Pataky, Krasznay, Dési, Bérczi, Szohner Olga kezében volt.

Az Ember tragédiája. Madách Imre hallhatatlan remekműve még e hó folyamán kerül színre a Szigligeti-színházban.

Az új díszletek, melyeket Eltető Gyula színházi festő készített, a következők:

I. *A menyország.* II. *A Paradicsom.* III. *Kivül az édenen.* IV. *Egyiptom, Pharaó birodalma.* V. *Atkén.* VI. *Róma.* VII. *Bizáncz.* VIII. *Frága és Páris.* IX. *London.* X. *A Phalanster.* XI. *Jeges vidék.* XII. *Paradicsom és menyország.*

A forradalomban nemcsak a teljes személyzet vesz részt, hanem Somogyi igazgató, ki a darabot rendezte, lépéseket tett az iránt, hogy az iparos kör ifjai és a felsőbb iskolák tanulói is közreműködjenek.

Uj darabok. A színház vezetősége egész sereg új darab előadási jogát szerezte meg. E darabok között van a Bába, Páholy, Menyem,

hozni hajlandó. Később konkrét ajánlatot is tett. A főváros egyik tanácsnoka részére 12 ezer koronát kért. Steinbach elhitte a dolgot s átadta a summát Lőrincznek, a ki zsebében a pénzzel megszökött Budapestről. A jeles férfit azonban csakhamar letartóztatták Hamburgban s hazahozták. Körülbelül két hónap előtt történt a hazaszállítás s azóta Lőrincz, aki ellen család címén indult meg a bünvádi eljárás, vizsgálati fogságban van. A mint azonban befejezték a vizsgálatot, Steinbach visszavonta a panaszát. Ebben a stádiumban jutott az ügy most a törvényszék vádtaácsa elé. A tárgyaláson, noha a panaszos elállott feljelentésétől, a közbíró királyi ügyész Lőrincznek a vád alá helyezését kérte, mert a jelen esetben nem a magánvádat, hanem hivatalból tildözendő csalást látott fennforogni, mintán Lőrincznek a tette a btkv. §-a szerint minősül. A bíróság azonban nem tette ezt a felfogást magáévá, hanem a dr. Vázsonyi Vilmos védő érveléseit fogadta el és megszüntette az eljárást. Mint-hogy a közbíró megféleblezte ezt a határozatot, Lőrincz Szilárd egyelőre tovább is fogságban marad.

EGYESÜLETEK.

Választmányi ülés a Kath. Körben.

A vasárnapi közgyűlés előkészítése ügyében látogatott ülést tartott tegnap este a kör igazgató-választmánya.

Jelen voltak:

Dús László, *Fetser* Antal, *Gálbory* Sámuel, *Frankó* Endre, dr. *Vucskics* Gyula, *Karger* Sándor, *Szűts* István, *Stark* Gyula, *Böszörményi* Géza, *Beleznay* Antal, *Csobánczy* Antal, dr. *Krüger* Aladár, *Kádár* János, *Jelinek* Ferencz, *Kelemen* Kálmán, *Csatáry* József és dr. *Imrik* titkár.

Dr. *Imrik* Gusztáv egyleti titkár előterjesztette a lendületesen szépen fogalmazott évi jelentést, mely hű tükrét adja a kör múlt évi működésének. A jelentést egy-két betoldással elfogadták s köszönetet szavaztak érte a titkárnak.

Majd a számvizsgáló-bizottság jelentése kapcsán a múlt évi számadásra és költségvetésre került a sor. Az előbbire vonatkozólag a bizottság jelentését tudomásul vették s ennek kapcsán javasolják a közgyűlésnek, hogy a pénztárnoknak adja meg a felmentést.

Fetser Antal kanonok 400 koronát adományozott az egyletnek, mit hálás köszönettel fogadott a választmány.

Dr. *Krüger* Aladár és *Böszörményi* Géza a február 8-iki bál és a matiné, illetve hóti estélyek ügyében tettek jelentést a választmánynak.

Uj tagokul felvették: *Nánai* András polgári iskolai tanár, *Széplaky* István törvényszéki irnok, *Farkas* József műkertész és *Lo-bodka* Pál szabómester.

A gyűlés végén megbeszéltek a közgyűlés elé terjesztendő jelölések ügyét a tisztikar és a választmány megújítása tárgyában.

IRODALOM.

Az »Egyházi Közlöny« 2. száma a következő tartalommal jelent meg: Vezércikk: Az Egyházi Közlöny. — Egyházi értesítő. — Tárcza: Ne légy szórakozott. — Az antiszemitizmus lényege. — Hétről hétre. — Erdekes részletek Nagy János Hierolexikonából. — Uj kanonok. — Utasítások. — Lelkipásztor. — Irodalom. — Személyi hírek. — Memento. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések.

A megrendelések Budapest, VII. Szegényháztér 8. sz. alá a szerkesztőségbe küldendők. Előfizetési ára egy évre 10 korona.

* **Szerencsétlenség a lakodalmas menetnél.** Megrendítő szerencsétlenség történt Szénásfalu közelében az országuton. Jatsa Bálint szénásfalusi lakos a leányát adta férjhez egy szomszédfalubeli legényhez. Az esküvő még a délelőtti órákban megvolt, a menyasszonyt azonban az ottani szokás szerint csak délután akarták hazavinni a völgyény házához. Jaksánál nagy lakodalom volt s estére megérkezett a völgyény násznépe is, hogy a menyasszonyt elvigyék. A lakodalmas népek addig mulattak Jaksáknál míg beesteledett s akkor indultak el a menyasszonnyal, a kinek a kocsiját nagy nászkiséret követte. Az első kocsiiban ült a menyasszony és Habek Eszter nevű koszorúsleány, továbbá Mikos József vőfély. A mint a kocsik kiértek a faluból, az első kocsiiban ülő vőfély elkezdett lövöldözni. A kocsi figyelmeztette a vőfélyt, hogy ne lövöldözzön, mert a lovak ijedősek; de a vőfély nem hallgatott a figyelmeztetésre s éppen akkor sütötte el a pisztolyt, a mikor a kocsi egy magas hegyoldalon vezető országuton haladt keresztül. A lövéstől megijedt lovak megugrottak s a kocsit magukkal rántották az út melletti mélyedésbe; a felborult kocsiból a bent ülők lezuhantak a mélységbe és a menyasszony a nyakcsigolyáját törte ki, a másik leánynak pedig a koponyája repedt meg, s a lövöldöző vőfély pedig a hátgerinczét törte el. A szerencsétlenség után a többi kocsik rögtön megállottak és segítségükre siettek a szerencsétleneknek, de a menyasszony rögtön meghalt, a koszorús leány és a vőfély pedig a halállal vívódnak. A násznép a halott menyasszonnyal visszatért Szénásfaluba, hol a vigaszt gyász váltotta fel.

* **A revolveres szerető.** Véres parasztdráma történt Kis-Szöllősen. Jankó Antal odaváló gazdaember szolgálatában állott Bobor Lidi cselédleány, aki 18 éves kora daczára nem tudott élni szerető nélkül, de azt is nagyon sűrűn változtatta. Gazdája eltűrte, hogy a leány szeretői odajárjanak a házhoz, mert a leány különben igen megbízható és dolgos volt s csak az az egy hibája volt, hogy nem tudott a szívének parancsolni. Legutóbb Koppa Miklós csizmadia legény volt a kitűntetett, a ki esténként gyakran ellátogatott Lidihez. Az utóbbi napokban azonban már megsúgták Koppának, hogy Lidi már más szeretőt tart, de a szerelmes legény ezt nem akarta elhinni. Vasárnap este Koppa a szokott időben elment a cselédleányhoz, de annak az ajtaját zárva találta. Koppa rosszat sejtve bezörgetett az ajtón, mire a leány kiszólt, hogy ő most álmos, jöjjön máskor. Koppa ekkor tisztába jött a helyzettel. Hazament magához vette a gazdája revolverét s azzal visszament a szeretőjéhez s az utcaajtóban huzta meg magát. Gyanyja alapos volt. Ejjel fele megnyitott a kis kapu s azon Daróczy Miklós parasztleányt bocsátotta ki a szerelmes leány. Koppa, amint az ajtó kinyitott, előugrott s előbb a leányra lőtt, a kit a mellén találta, azután a vetélytárs után futott, a kit két lövés szintén leterített. Alvöldözésre előfutott emberek lefegyverezték a felbőszült szerelmet s Daróczyt halva szállították haza, a leányt pedig haldokolva vitték be a gazdájához, hol másnap szintén meghalt. Koppát bekísérték a járásbíróshoz.

* **Találtatott egy kocsi-ülés,** jogosult tulajdonosa átveheti *Mendelényi* Béla rendőrfogalmazónál.

Igazságszolgáltatás.

A hidegkúti erdő. Megirtuk annak idején, mint ceapta be Lőrincz Szilárd volt fővárosi irnok Steinbach Ervin földbirtokost. Elhittette vele, hogy 200.000 forint vételáron a főváros tanácsa megvásárolja az ő hidegkúti erdejét, de csak úgy, ha valami »áldozatot«

Vestaszűzek. Lépés-eket tőz Bródy Sándor szenzációs darabjának a »Dadá«-nak a megszerzésére. Az előadói tervezett új darabok között van meg »Lotty ezredesei« s még egy pár érdekes újosság. Mindezen darabok még e szezon folyamán színre fognak kerülni.

Amon Margit és Örley Flóra betegek.

Sarkady Adél második fellépése. Sarkady Adél minden valószínűség szerint pénteken lép föl másodszer a nagyváradai színpadon. San-Soyt választotta második fellépésére s a bájos exotikus operett címszerepét játssza.

Szigligeti-Színház.

Folyószám 117.

Idénybérlet 109.

Ma, csütörtökön, 1902. január 23-án

RIP-RI P.

Operett.

S Z E M E L Y E K :

Rip-rip szabad vadász	— —	Pintér Imre
Lisbet, neje	— —	Székely Irén
Alicze, leányuk	— —	Somogyi Béla
Derrik, polgármester	— —	Füredi József
Adrien, fia	— —	Ifj. Pintér I.
Van der Bilt, orvos	— —	Dési Alfréd
Nick, fogadós	— —	Béreczi Gyula
Katharina	— —	Lányi Edith
Charlott, szolgálója	— —	Tóvári Anna
Hudson kapitány (szellem)	— —	Vank István

HELYARAK: Nagypáholy 7 frt. Földszinti és első emeleti páholy 6 frt. Másodemeleti páholy 4 forint. Zsölye 1 frt 50 kr. Kőrszék 1 frt 20 kr., Tamlaszék 1 frt. Erkélyülés 1-ső sor 60 kr., közép 2-ik sor 50 kr., Erkélyülés oldal 2-ik sor 40 kr. II. emeleti zártaszék 30 kr. Földszinti állóhely 50 kr., Diák és katonajegy a földszintre 30 kr. Karzati állóhely 20 kr. Egy színlap 10 kr.

Kezdete 7 órakor, vége 10 órakor.

Jegyek előre válthatók d. e. 10-től 12 óráig, d. u. 3-tól 5-ig. Esti pénztárnyitás fél 7, vasár- és ünnepnapokon este 6 órakor.

Holnap pénteken, január 24-én

SANTOY.

Operett.

MULATSAG

FARSANGI NAPTAR.

Jan. 25. Nőegylet táncestélye a Kereskedelmi Csarnokban.
Febr. 1. Tisztviselők bálja.
Febr. 2. A 48-as Népkör táncestélye.
Febr. 5. »Helyőrségi bál« a Keresk. Csarnokban.
Február 8. Katolikus kör bálja.

A katolikus bál. Az idei kedélyes farsangnak fényben és kedélyességben méltó befejezése lesz a katolikus kör február 8-iki bálja. Tegnap a kör választmányi ülése behatározó birálat alá vette a bál-tervezet minden egyes pontját s azokat megaláztatással vették tudomásul. Azt hisszük, még nagyobb megaláztatással fog tudomásul venni a bál eseményekről maga a bálon jelen leendő közönség. A rendezőség időt és fáradságot nem kímélve dolgozik azon, hogy ez a bál legyen a farsang koronája; s amint Nagyvárad előkelő hölgyközönsége köréből értesülünk, tényleg olyan nagyszámú és elegáns közönsége egy bálnak se lesz, mint a katolikus bálnak. A tényleg tánczrendeket tegnap rendelték meg s azok február elsején érkeznek meg. A meghi-

vókat pedig e hét folyamán küldik szét. Különösen feltűnést fog kelteni a Kereskedelmi Csarnok dísztermének díszítése, melyre nézve a bizottság elnöke tegnap jutott igen előnyös megegyezésre Farkas József műkertészszel.

A nőegylet táncestélye iránt városzerte nagy az érdeklődés. Ma, mikor a bálók fényezésben versenyeznek egymással, nem csekély érdeme a nőegyletnek, hogy egyszerű, de azért kedélyes táncestélyt igyekszik alkalmat adni az egész közönségnek, hogy a farsangról kellemesen emlékezhesse meg az egész éven át. A táncestély hangversenyyel kezdődik, utána lesz a tánc. Ugy tudjuk, hogy a tánczra erősen készülnek a lányos házaknál s így az agilis rendező-bizottság táncdozása fényesen meg lesz jutalmazva.

ZENE ES MUVESZET.

A protestáns hangverseny.

A február 2-iki protestáns hangversenyt Pekár Gyula felolvasása, Székely Irén művészi éneke, Nagy Dezső első nyilvános fellépése az ő mesterileg kezelt czimbalmával *Elemér* Klárka arczú dalai fogják szenzációssá tenni.

Legeredetibb és legmulatságosabb száma az érdekes művészestélynek a »Tarka Színpad« lesz. A nagyváradai »Tarka Színpad« első piécze a hangverseny erején lesz hallható. *Ady* Endrének prólogusát *Kacziány* Viola kisasszony fogja elszavalni. A »Tarka Színpad« második piécze egy kedves duette lesz, melyben a nagyváradai színtársulat tagjai egymást fogják invitálni, jellemző, de a legtávolabbról sem bántó formában.

Mondanunk sem kell, hogy a duette szereplői nagy ambícióval készülnek szerepeikre és a jövő héten a koncertet megelőző napon főpróbát is tartanak a nagyváradai színpadon.

REGÉNY-CSARNOK.

A Polanieczki-család.

Irtá: Sienkiewicz Henrik. — Fordította: Kolosváryné-Korányi Ilona.

— Férje vezeti a társalgást... látszik rajta, hogy halálosan unatkozik... az asszony egy szót sem szól!

Mária arczát mosoly díszítette föl.
— Igaza van, — szölt, — Stas unatkozik... s olyankor mindig haragos.

S megnyugodva gondolta: — Mit adnék azért, ha egy pillanatra idejőne s néhány jó szót szólna hozzám.

Mintha Stas belelátott volna a szívébe, elhagyta helyét s Mária felé közeledett.

— Mondanivalód lenna? — kérdezte.
— Csodálatos! — felelte Mária. — Gondolatban hívtalak és meghallottad!

— Látod milyen példás férj vagyok! — mosolygott Polanieczki. — Tekinteted rajtam függött s aggódtam, hogy rosszul érzed magadat!

— Néztelek, mert rosszul esett oly soká távol lenni tőled!

— Én is így éreztem, azért jöttem hozzád. Nem akarsz hazamenni?

— Dehogyan... jól érzem magamat. Swirskivel Maszkónéról beszélünk.

— Bizonyára megszólta a gonosznyelvű művész.

— Nem. Azt állítottam, hogy szép termete van.

— A termete szép lehet, minekutána Osnowska asszony ócsárolja. Különbö Annette asszonyról beszéltek neked valamit, Mária.

Feleségéhez hajolva mondta:
— Előtte elhaladva, hallottam, hogy Kopowski tegezi!

— De, Stas!
— Olyan igaz, minthogy itt állok melletted! Azt mondta: — Mindég ugyanaz maradsz!
— Talán rosszul hallottad?
— Nem én!... Különbö is viszonyuk volt!

— Nem szégyenled magadat?
— Szégyelje magát Annette asszony!

Mária tudta, hogy házasságtörés létezik, de eddig csak regényanyagként tekintette azt. Ijedten s azzal a kíváncsisággal nézte Annette asszonyt, amelylyel a becsületes asszonyok azok iránt érznek, akik letértek a helyes útról. Nem akart hinni a rossznak, de föltűnt neki az élénk beszélgetés.

Osnowskiné negyedóra óta czivakodott Kopowskival a szalon egyik sarkában.

— Félek, hogy Polanieczki meghallott, — szölt Annette asszony, — nem vigyázol semmire!

— Nem én intelmek-e mindig óvatosságra? — védekezett Kopowski. — De nyugodj meg, mit sem hallott.

Aztán francziánul mondta:
— Különbö is, ha szeretnél, akkor éretném a dolgot, de mivel egy sem szeretet, mit bánod? — s csodaszép szeméit reáemelte.

Az asszony ingerülten felelt:
— Vagy szeretlek, vagy nem... Bárki mást megtűrnék, de Linettet nem. Ha szeretnél, ugysem gondolnál házasságra!

— Nem gondolnék reá, ha más volna hozzám!

— Ne türelmetlenkedj.
— Nem, hanem várjak mindhalálig! Ha Linettet elvettem volna, ma közelebb állnék egymáshoz!

— Csak az kellett volna! Különbö is Linette másnak a menyasszonya.

— Te mondtad, hogy udvaroljak neked s most a szememre veted! Eleinte nem is gondoltam reá, aztán megletszelt, nyíltan bevallom, meg aztán gazdag leány is.

Osnowska asszony idegesen gyűrte össze zsebkendőjét.

— S ezt szemembe mondod! Be nem ved vallani, hogy tetszik neked!... Na hát válassz... Ó, vagy én!

— Te! De téged nem vehettek el, őt elvehettem volna!

— Hálával tartozhatnál, hogy nem egyeztem ebbe a házasságba. Nem ismered Linettet... kiállhatatlan természete van! Nem érted, hogy azért mondtam, hogy udvarolj neki, hogy a világ s a férjem előtt megmagyarázható legyen gyakori látogatásod?

— Erteném, ha másként viselkednél irántam! De tettét örökké semmiért!

— Hát ne tetsz, ha kényelmetlen!
— Annette!

— Akkor hát légy türelmes. S most menj, mulatassd egy kissé Maszkónét.

S a midőn Kopowski szót fogadott s távozott, szerelmesen nézett utána. Udvarlója oly szép volt s az a gondolat, hogy Linette elragadhatná tőle, megreszkettette lelkét.

Vacsora közben férje felkészöntötte a mátkapárt: — Azt kívánom önöknek, — mondta, — hogy házassátuk oly boldog s zavartalan legyen mint a miénk! — Osnowska asszony látta, hogy Polanieczki és Zawilowski összenéztek s tudta, hogy Stas meghallotta Kopowskival folytatott beszélgetését. Mária is tud róla, ezt elárulja kíváncsi tekintete. Harag kelt lelkében s elfogta a vágy, hogy bosszút álljon rajtuk.

(Folyt. köv.)

TAVIRATOK.

A bőkezű aczélkirály.

Budapest, jan. 22. (Saj. tud. táv.)
Swab aczélkirály bőkezűségéről, ki ma délben utazott el külön vonaton, egész legendák keringenek. Az országház megtekintése alkalmával egy százast adott a koldusnak, a mulatóhelyeken pedig tíz koronás borralalókat osztogatott. Szeretlen gavallérsága az érsekújvári állomáson,

hol egy százast adott a cigánynak va-
lóságos forrongást keltett.

Bányarobbanás.

Murela, január 21. A mazaroni bányák-
ban bányalégrobbanás történt. Hét bányamun-
kás életét vesztette. (M. T. I.)

A zágrábi tartománygyűlés.

Budapest, jan. 22. (Saját tud. táv.)
A mai horvát tartománygyűlésen nagy
szenczációt keltett Kovacsevics volt zágrá-
bi főispán felszólalása, melyben a hor-
vátokat a magyarok iránti szeretetre s a
testvériségre figyelmeztette s buzdította
az egyetértésre. Szavainak a történelem
alapján igyekezett nyomatékot adni,
mondá:

— A történet bizonyítja, hogy a hor-
vátok a magyar állam hű és jó polgárai
voltak mindig; jobb, önzellenebb és oda-
adóbb szövetségest nem is találhatnánk
a magyaroknál. Vagy talán jobb az
oroszlós? Példa a finn és lengyel nemzet,
kik a barátság örve alatt nyögnek a su-
lyos rabiga alatt!

Beszédét így végzé:

— *Ne feledjétek mit tett a hor-
vátért a magyar 48-ban, mert a hor-
vát parasztot a magyar országgyűlés
tette szabaddá! Rójjátok le hálátokat!*

Kina.

London, január 22. A Times-nek je-
lentik Pekingből tegnapi kelettel, hogy a hely-
zet nyugodt fejlődésére való kilátások, amióta
a kínaiak a közigazgatást átvették, határozot-
tan biztató. Juansickai azóta, hogy Pecsili al-
királya lett, olyan határozottsággal cselekszik,
a mely teljesen méltó ahhoz a híréhez, hogy
ő a legerélyesebb fejedelem Kínában. Az ide-
gen követek meglepéssel nyilatkoztak a ha-
tóságok barátságos és előzékeny magatartá-
sáról.

A mi a mandsországi szerződést illeti, a
kínaiak Lihungcsang halála óta korrektül vi-
selkedtek ebben az ügyben. Kijelentették,
hogy nem járulnak hozzá olyan egyezmény-
hez, a mely a Kina fenhatóságát vagy vala-
mely más hatalmasság szerződéses jogát sér-
tené. A kínai kormány kijelentette, hogy a
kvantungi francia hittérítő meggyilkolását leg-
mélyebben sajnálja. A kormány azonnal lé-
péseket tett, hogy a bűnösöket megbüntessék
és a francziákat kiengeszteljék. (M. T. I.)

Bürokról az angol parlamentben.

London, jan. 22. Balfour, a kincstár
első lordja azokkal az ellenvetésekkel foglal-
kozik, a melyeket még az ellenzék tagjai is
felhoztak Cawley indítványa ellen és azt mondja,
hogy ez az indítvány már a végletekig megy.
Azután védelmébe veszi a kormányt az ellen
a szemrehányás ellen, hogy 1900. december
havában nem teljesítette elég gyorsan Kitch-
enernek azt a kívánságát, hogy új csapatokat
küldjenek Dél-Afrikába. A kormány — mondja
a miniszter — nemcsak azt tette meg, a mit
Kitchener kívánt, hanem még sokkal többet.
Az utolsó évben a kormány 81,000 embert és
129,000 lovat küldött Dél-Afrikába. A mit a
hadügyminiszterium tett, páratlanul áll a biro-
dalom történetében. Balfour végre Campbell-
Bannermann hazafiságára apellál és felszólítja
őt, hogy az indítványt már azért is vonja
vissza, mert a kormány megrovása a dél-af-

rikai kérdésért még inkább megerősítene a
bürokráciát a meggyőződést, hogy nem a
brit csapatok vereségétől kell sikert várniok,
hanem attól, hogy a háboru elhúzódik ad-
dig, míg az ellenzék hatalomra nem jut.
(Helyeslés).

Campbell-Bannermann azt mondja, hogy
hazafias okokból az indítvány mellett kell
szavaznia, mert azt hiszi, hogy a kormány po-
litikája nem fog tartós békére vezetni.

Erre következett a szavazás, a mely-
nek eredménye Rawley indítványának elvetése
volt. (M. T. I.)

London, január 21. Az alsóház 333 sza-
vazattal 123 ellenében elvetette Cawleynek a
felirathoz beadott módosítványát. Az irek, to-
vábbá a radikálisok legszélsőbb szárnya és
sok liberális imperialista, köztük Grey és
Asquith, tartózkodott a szavazástól. (M. T. I.)

KOZGAZDASÁG.

Allamsegély a városi szőlőtelepnek.

A földművelésügyi miniszterium évenként
4000 korona segélyt ajánlott fel a nagyváradi
városi szőlőtelep fenntartására. Ez összeget
azonban az elmúlt évről nem kapta meg a
város. Most érkezett le a miniszter leirata,
amelyben értesíti Nagyvárad városát, hogy az
összeget utalványozta. Figyelmezteti egyben a
várost, hogy csak a teljesen tökéletes oltvá-
nyokat szabad kiadni a telepről.

Foglalkozunk magnemesítéssel.

Valóban horribilis árakat fizetünk a kül-
földnek nemesített magvakért. Láttam magam
is, mikor egyik földbirtokos 60 forintot fizetett
ki egy métermázsra angolországi peerles árpáért.
Különösen Németországnak adózunk nagy ösz-
szekkel az ő nemesített magvaiért, a me-
lyeket pedig különösen Magdeburg tájékán a
paraszt is termel szőlőben-hosszában. S ha
a német paraszt meg tudja termelni, miért ne
tudnók mi is. Talán a földje sokkalta jobb
Magdeburg vidékének, mint teszem azt nálunk
a dunántulnak vagy Nyitra megyének? Avagy
talán a németeknél a paraszt is gazdasági
akadémiát jár? Vagy talán nagy tökével drága
gépeket szerez be, melyek feltétlenül szükse-
sek a vetőmag nemesítéséhez? Nem; a földje
Magdeburg vidékének sem jobb, mint a dunán-
tulnak, a paraszt ott se jár több iskolát mint
nálunk, sőt annyi természetes észszel sincs
megalkotva mint a miénk, a ládája annál
sincs tele pénzzel s a magnemesítéshez sem
ott, sem itt alig kell jó ekenél, jó ökörnél
egyéb gép. Hanem azért van a német paraszt-
nak valami, a mi a magyar parasztban so-
kalta kisebb mérvben van meg, a szorgalom,
az ernyedetlen munkásság; nem is tartja magát
a világ legokosabb emberének, s kész másnál
okosabb embereket utánozni, nem idegenkedik
az újításoktól, hanem mielőtt meggyőződik,
hogy a földes urnál bevált, maga mindjárt
követi. Persze a földes urak gazdasági iskolát
végeznek s nem jogot s így a gazdálkodáshoz
is jobban érthetnek az öreg béresnél.

Elmondom hát röviden, mit csinál a né-
met gazda, hogy szebb és tökéletesebb magva-
kat nyerjen, mikor búzáját, árpáját s azt a
100 és 100 fele magot, amelyet onnan beho-
zunk, nemesíteni akarja.

Hát először is megszántja azt a földet be-
csületesen, megszántja egyszer sekélyen, az-
után megegyezzen nagyon mélyen, megint közép
mélyen, meghengerezi boronálja annyiszor a
mennyiszter kell, hogy azon egyetlen egy gö-
röngv se legyen. Olyannak kell annak a föld-
nek lenni, mint a kerti földnek s ehhez kell a
jó ló, a jó ökör, meg a jó eke. Ezek nélkül a
magyar gazda sem boldogulhat. Ez azonban
még nem elég. Meg is trágyázza azt a földet

mielőtt bevetné. Isálló trágyát csak közvetle-
nül igen ritkán alkalmaz buza alá, hanem az
előveteményt látja el azzal. Közvetlen trágyá-
záshoz mindig műtrágyát használ, többnyire
szuperfoszfátot s ott ahol szükséges felültrá-
gyázásul chilisalétromot. Vetőmagul természet-
esen csak válogatottat, kifogástalanul szép
szemű magot használ. A búzát is többnyire
ritka sorokban veti, kapálja. A vetőmagnak
szánt gabonát azután kicséplés előtt a csűrben
hagyja, míg teljesen meg nem izzadt s több-
nyire nem géppel, hanem kézi cséppel csépli
ki a legnagyobb s a legértékesebb szeme-
ket; az erősen benn ülő, vagy az éretlenebb
szem a másodszori cséplés alkalmával veret-
nek ki.

Ha géppel veti el a búzát, azt erősen
megszeleli s ismételtén megtriőrözi s ily
módon választja ki a legszebb szemeket.

Ha éveken keresztül ily módon járunk el,
olyan vetőmagot létesíthetünk, amely minden
tekintetben kimagaslik a többi közül s amely
jó tulajdóságai miatt jóval magasabb áron
értékesíthető, mint más közönséges mag.

Marha ártáblázat 1902. január hó 21-ről.
Egy pár első rendű jármás ökör 600-670, egy
pár másodrendű jármás ökör 500-580, egy pár
harmadrendű jármás ökör 240-480, 1 drb fejős
tehén 100-220. 1 drb vágó ökör 250 kgr. 150-
246. 1 drb vágó tehén 150 kgr. 120-172,
1 drb. veres borju 26-48, 1 drb. fél éves borju
42-52, 1 drb egy éves borju 44-74, két éves
borju 68-180. 1 drb hizott sertés 78-84,
1 ár fél éves 34-40, 1 pár egy éves sertés
44-76, 1 pár két éves sertés 78-120. 1 drb
igás ló 160-230, 1 pár ökörbőr 40-52, 1
pár tehénbőr 26-36. 1 pár bojubőr 10-22,
1 pár lóhbőr 10-20.

Reich Jenő és Társa

Tőzsede jelentése.

— A Tiszántul eredeti távirata. —

Értéktőzsede.

Budapest, január 22.

Osztrák hitel	625.50
Magyar hitel	629.50
Allamvasut	624.50
Rimamurány	416.—
Magyar jelzálog	488.—
Szájótársaság	—
Wagon-kölcsön	—

Hatalidők.

Budapest, január 22.

Buza októberre	7.84
Buza áprilisra	8.30
Tengeri	5.14
Rozs okt	6.69
Zab ápr.	6.98
Káposzta, repce, aug.	—

Hivatalos árfolyások

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1902. január 22-én.

Magyar aranyjáradék 4%	120.—
Magyar koronajáradék	96.20
Magyar vasuti kölcsön aranyban 4%	122.25
Magyar vasuti kölcsön ezüstben 2%	101.25
Magyar keleti vasuti államkötvény 1878-ból	120.—
Magyar földterhermentesítési kötvény 4%	96.—
Italmérségi jog megváltási kötvény	101.60
Horvát-szláv földterhermentesítési kötvény	95.—
Magyar nyeregmény-sorsjegy-kölcsön	182.50
Tizszahelyi övezési sorsjegyek kölcsön	158.—
Osztrák járadék papírban	150.50
Osztrák járadék ezüstben	150.50
Osztrák járadék aranyban	120.25
Osztrák korona járadék	97.—
Osztrák államnyeregmény	148.—
Osztrák magyar bank részvény	16.—
Magyar hitelbank részvény	671.—
Osztrák hitelintézet részvény	654.25
Párizsi vista	95.32
30 frankos arany (Napoleon'or)	1.02
Németbirodalmi márka	117.20
London vista	239.25
30 márkás arany	24.42

A szerkesztésért felelős:

Dr. VUCSKICS GYULA.

2086/1901. számhoz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a Nagyváradi városi kir. járásbírósnak 1901. évi VI. 2372/b. számú végzése következtében dr. Vincze Ignác ügyvéd által képviselt Pick testvérek javára **Marton Manó** ellen 142 kor. s jár. erejéig 1900. évi február hó 15-én fogatosított kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt 770 kor.-ra becsült butorokból álló ingók nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a fenti kir. bíróság fenti számú végzése folytán 142 kor. tőkekövetelés, ennek 1901. évi február hó 8. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 50 kor. 50 fillérben bíróság már megállapított költség erejéig Nagyváradon, Uri-utca 411. sz. házában leendő fogatosítása céljából határidővel 1902. évi január hó 27. napjának délelőtt 11 órája közzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi XL. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Nagyváradon, 1902. évi január hó 9. napján.

Csathó Jenő,
kir. bír. végrehajtó.

30.

Bárany Dezső

utóda

egyedül speciálista

hegedű és vonókészítő.

Saját készítményű hegedűim!

Olasz és német hangversenyhúrok.

Mindennemű hangszerek nagy raktáraNagyváradi, Fő-utca és Széchenyi-tér sarok
(Rimanóczy-ház.)

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Eladó!

Legjobb minőségű saját termelésű

oberndorfi répamag

ab vasuti állomás Margitta, készpénzfizetés, illetve utánvétel mellett

70 kor. métermázsánként.

Mintákat kívánatra küld az Uradalmi Igazgatóság Margitta.

27. (Utánnnyomás nem díjazatik.)

Most lehet legolcsóbban
női és férfi fehérneműt, vásznat és asztalneműt
beszerezni!

Menyasszonyi kelengyék!

Teljes végeladás!

Kunz József és társa cég,

Nagyváradi, Szt. László-tér.

226-0-165

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

SZENT LÁSZLÓ KÖNYVNYOMDA

Nagyváradi, Apáczai-utca 3. szám.

Művek,
folyóiratok, hírlapok,
vonalzatok,
gazdasági nyomtatványok,
egyházi, községi
és egyéb
hivatalos nyomtatványok,
körlevelek,
levélborítékok.

Elvállal és készít:
izléses kivitelben
mindennemű
nyomdai munkákat
jutányos árak mellett.

Vidéki rendelések gyorsan és pontosan eszközöltnak.

Levélfek,
számlák, falragaszok,
bábi meghívók,
tánczrendek, étlapok,
naptárak,
palaczkfeliratok,
névjegyek,
gyászlapok
stb. a nyomdai szakba
vágó nyomtatványok
készítése.

A lat. és gör. szert. kath. egyházmegyei nyomtatványok
raktára.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.